

Limnitis populi L. op Terschelling! 15 Juni 1948 zag ik op de Longway vlak bij het dorp West Terschelling een vlinder, welke als een vleermuis over de weg vloog. Het gelukte mij hem te vangen en het bleek een ♂ van *Limnitis populi* L. te zijn. Daarna zag ik er nog 2 op dezelfde weg, maar buiten mijn bereik, boven de bomen vliegen. De boswachterij van het Staatsbosbeheer deelde mij mede, dat de voedselplant *Populus tremula* L. niet was ingevoerd. Het zal dus wel een raadsel blijven, hoe deze soort daar terecht is gekomen.

S. L. Andersen, Hoendiepstraat 56, Amsterdam-Z. 2.

[Het is te hopen, dat de heer Andersen een Terschellinger kan overhalen op dit prachtige dier te blijven letten, zodat we weten, of het zich op deze uiterst merkwaardige vindplaats kan handhaven. De Longway loopt dwars door de Staatsbossen. De vlinder vloog dus in elk geval in een biotoop, dat het meest met zijn normale overeenkomt.

Ik maak van deze gelegenheid gebruik mijn bewering in Catal. I : 20 (1936, Tijdschr. voor Ent. 79 : 257), dat de vlindervleugel van Hardinxveld faunistisch zonder betekenis zou zijn, te herroepen. Er zijn in de verschillende delen van de Catalogus zoveel vondsten vermeld van vlinders, die buiten hun eigenlijke biotoop gevonden werden, dat hieruit onomstotelijk blijkt, hoe bij vele soorten afzonderlijke individuen soms ver van hun normale woongebied zwerven. Hoogstwaarschijnlijk mogen we ook de Hardinxveldse vondst zo verklaren. — Lpk.]

Gallen op Schiermonnikoog. Als aanvulling op de lijst van Zoöceciën gevonden op Schiermonnikoog (W. M. Docters van Leeuwen, 1948, Ent. Ber. 12 (280): 217) geef ik hier nog de volgende 2 soorten, gevonden in Juli 1948 en wel:

1. *Phytoptus laevis* Nal. var. *typicus* Nal. (63), veel op *Alnus glutinosa*.
2. *Eriosoma lanuginosum* Htg. (887), zeer talrijk op de kurkiepen, waaruit vele hagen daar bestaan.

Een aardige waarneming was, dat een groepje kruisbekken de gallen voor bessen hielden en zich met veel bedrijvigheid en zonder schuwheid aan de inhoud te goed deden.

G. van Minnen, Mendelssohnstraat 35, Leeuwarden.

Zelfwerkende vlinderval. De beste en eenvoudigste manier om te weten welke 's avonds vliegende insecten een streek herbergt is zonder twijfel de lichtvangst. Een bezwaar van deze vangmethode is echter, dat zij tot diep in de nacht moet voortgezet worden. Ik vestig daarom de aandacht op een artikel van C. B. Williams, The Rothamsted light trap, in Proc. R. ent. Soc. London (A) 23 : 80—85 (1948), met 4 afbeeldingen. Met dit instrument werden bij een 200 watt lamp van 1933—'37 te Rothamsted (omgeving van Londen) 88000 Lepidoptera gevangen (11 % van het totaal aantal gevangen insecten), waarvan 16500 macro's. 90 % der Lepidoptera verkeerde in goede conditie. Een bezwaar is natuurlijk, dat alles wat gevangen wordt ook gedood wordt. — Lpk.

Bij het ter perse gaan van dit nummer bereikt ons het bericht, dat Dr A. Reclaire plotseling overleden is. Een necrologie volgt in het Mei-nummer. — Lpk.

ENTOMOLOGISCHE BERICHTEN

UITGEGEVEN DOOR

DE NEDERLANDSCHE ENTOMOLOGISCHE VEREENIGING

No. 289.

Deel XII.

1 Mei 1949.

Adres der Redactie:

B. J. LEMPKE, Oude IJselstraat 12^{III}, Amsterdam-Zuid 2 — Nederland

INHOUD: P. Benno: Aantekeningen over Bijen en Wespen III (p. 361). — † L. H. Scholten: Bijdrage tot de kennis van *Araschnia levana* L. en zijn verbreiding in ons land (p. 362). — H. J. de Fluiter: Een belangrijke publicatie over de Nonvlinder (p. 364). — W. Roepke: Nomenclatorische aantekeningen I (p. 372). — L. van der Hammen: Over levend naar Nederland getransporteerde exotische spinnen (p. 374). — C. O. van Regteren Altena: Is *Melitaea didyma* (Esper, 1779) in Nederland gevangen? (p. 374). — Boekbespreking (p. 375). — Korte mededelingen (p. 373, 376).

Aantekeningen over Bijen en Wespen III

Twee zeldzame *Odynerus*-soorten uit de Deurnese Peel (Hym., Vesp.)

door

P. BENNO.

Aansluitend aan onze vorige bijdrage tot de faunistiek van het Peelgebied en aan hetgeen wij schreven over het voorkomen van *Odynerus delphinalis* Gir. in dit gebied ⁽¹⁾, kunnen wij nog twee soorten van het geslacht *Odynerus* Latr. vermelden, welke o.i. nieuw zijn voor de Nederlandse fauna, nl.:

1. *Odynerus* (*Lionotus*) *Dantici* (Rossi) F.n. sp. — Deurne, 27-VII-1948 (♀), op *Achillea millefolium* L. Deze soort werd ook reeds voor België als f.n.sp. opgegeven door Crèvecoeur & Maréchal (1935), uit de omgeving van Visé. Zij behoort tot de groep *Euodynerus* Blüthgen (door hem als zelfstandig genus behandeld) en is o.a. door de vorm van het postscutellum, clypeus en de rijke gele tekening gemakkelijk te herkennen van de andere *Lionotus*-soorten. De enige voor ons land in aanmerking komende soort van deze *Euodynerus*-groep is *O. quadrifasciatus* F., die reeds door Ritsema Cz. (1875) voor ons land werd opgegeven. Hoewel *O. Dantici* in Midden-Europa een gewone soort is, moet zij voor ons land stellig zeldzaam genoemd worden.

2. *O. (Microdynerus) exilis* H.-Sch. F.n. sp. — Helenaveen, 11-VI-1948 (♀), op *Aegopodium*. Een *Microdynerus*-♂, dat ik reeds vroeger ving te Beers (N.Br.) op een oude eikepaal (18-VI-1945), lijkt mij eveneens tot deze soort te behoren. Merkwaardig is het, dat ik op dezelfde paal ook beide sexen ving van *Chrysis gracillima* Först. Deze Goudwesp is tot nu toe enkel als parasiet bekend van *Microdynerus* of althans van nauwverwante soorten, nl. *O. (Microdynerus) nugdunensis* Sauss. (Friese) en *O. (Pseudomicrodynerus) helvetius* Sauss. (Enslin, 1929). Zij is op een 5-tal plaatsen in ons land gevangen, hoofdzakelijk in het Zuid-Oosten. Naar het schijnt komt ook *O. nugdunensis* in Nederland voor, maar officiële opgaven hiervan heb ik niet kunnen vinden. Beide soorten zijn in elk geval voor ons gebied wel als zeldzaam te beschouwen.

Capucijnenklooster „Biezemortel”, Udenhout, Nov. 1948.

¹⁾ Tijdschr. voor Ent. 88 : 400.